

Plafó de la Mare de Déu de Núria

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C/ Bonavista, 100.
Emplaçament Sobre la porta d'entrada de la finca.

Coordenades:

Latitud: 41.384907582183
Longitud: 2.07667850355
UTM Est (X): 422800
UTM Nord (Y): 4581898

Classificació

Número de fitxa 08221 - 360
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1933
Autoria de l'element: Salvador Sunet Urgellès
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Algunes de les rajoles estan esquerdades i presenten llacunes a l'esmaltat.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Inventari de materials d'interès històric local de Sant Just Desvern.
Generalitat i altres inventaris Centre d'Estudis Santjustencs-Arxiu Històric Municipal (nº 0418)
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 2921114DF2822B0002LG

Fitxes associades:

Escoles parroquials Núria

Autoria de la fitxa

David Torres Rodríguez - Kuanum

Data de registre de la fitxa:

dl., 31/03/2025 - 17:50

Descripció

Plafó ceràmic rectangular, de disposició vertical, format per dinou rajoles quadrangulares i dues rectangulars policromes vidrades. La composició pictòrica té com a element central la imatge de la Mare de Déu de Núria dreta, coronada, nimbada i amb el nen Jesús a les mans. Al voltant de la Mare de Déu, quatre pastors amb els seus ramats la miren i pregunten. Al fons de l'escena es veuen les muntanyes nevades.

A la part inferior de la composició hi ha la representació del conjunt d'edificis que conformen el santuari de la Mare de Déu de Núria: l'església neoromànica beneïda l'any 1911, l'hotel, quatre cases dedicades als sants Jeroni, Antoni, Josep i Gil, i la capella de Sant Gil, construïda el 1615 i ampliada posteriorment. Aquesta escena està encerclada per una banda amb ondulacions que porta la inscripció "nª Sª de nuria" i una creu dins d'un oval motllurat.

A la cantonada superior esquerra es representa un escut amb una campana i a la dreta un escut amb una olla. Aquests elements corresponen, segons la tradició, als objectes que el penitent Sant Gil va portar al lloc l'any 700, juntament amb una creu i la talla policromada de la Mare de Déu, objectes trobats l'any 1079 pel pelegrí Amadeu. A la cantonada inferior dreta, figura la signatura del ceramista Salvador Sunet Urgellès "S. SUNET U." en color blau.

La composició queda emmarcada en blanc i blau. El plafó presenta una sanefa de tanca perimetral de rajoles rectangulars o cintetes, motllurades i vidrades en color blau fosc.

Observacions:

Salvador Sunet Urgellès (Barcelona 1891-1949), va ser un ceramista que dedicà la seva vida professional a la realització de plafons ceràmics. Des del seu taller, ubicat al carrer número 4 del barri barceloní de Sans, s'especialitzà en l'elaboració de plafons religiosos, rètols publicitaris, rellotges de sol, escuts i fins i tot retrats, que eren molt apreciats per la seva durabilitat. L'artesà afirmava haver patentat una tècnica que proporcionava la màxima resistència de les seves creacions a les inclemències del temps, característica important tenint en consideració que eren obres ubicades a la intempèrie.

Els plafons del taller Sunet, en el qual també treballava el seu fill Salvador Sunet Pahissa, es troben encara a molts carrers de Barcelona, Sant Cugat del Vallès, Cerdanyola del Vallès, Montcada i Reixac, Caldes de Montbui, Castellcir, el Prat de Llobregat, Sabadell, Sant Feliu de Llobregat, Sitges i Torroella de Montgrí. Fins i tot fora de Catalunya, com els plafons ceràmics publicitaris d'*Anís del Mono*, *Chocolate Amatller*, *Cognac Domecq* i *Jabones Miró*, conservats a la ciutat extremeña de Mèrida.

Història

El plafó de la Mare de Déu de Núria està situat a l'edifici que, entre els anys 1933 i 1996, era la seu de les Escoles Parroquials Núria. Beneïdes el 4 d'octubre de 1933, van ser fundades per mossèn Antonino Tenes i estaven destinades a l'ensenyament de pàrvuls per a noies en dues aules.

L'any 1934, l'escola amplià les aules gràcies a la construcció d'un pis sobre els baixos. Amb l'esclat de la Guerra Civil, l'escola va perdre el seu caràcter religiós passant a ser mixta i va formar part de les escoles municipals, tornant a ser propietat de l'església un cop acabat el conflicte bèl·lic l'any 1939.

El curs de 1958-1959 l'escola es va ampliar amb la construcció d'un segon pis. Poc temps després, el centre d'ensenyament deixà de ser parroquial a causa de les dificultats econòmiques per mantenir la gestió. A partir de llavors va ser un grup de pares d'alumnes els que assumiren la gestió fins a l'any 1996, moment de tancament de l'escola.

Bibliografia

BRULL ANGELA, Pere (2000). "Imatges dels grups escolars de Sant Just Desvern (Segle XX)". *Miscel·lània d'Estudis Santjustencs*, núm. 10, pp. 11-454.

CARDONA, Daniel; DE FABREGUES-BOIXART, Oriol; FERRER, Xavier; GUASCH, David; MALARET, Antoni; MORAN, Josep; NUET, Josep; PANAREDA, Josep Maria; PÉREZ, Jordi; RENOM, Mercè (1987). *Sant Just Desvern, un paisatge i una història*. Ajuntament de Sant Just Desvern, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

CERDÀ MELLADO, Josep Antoni (2022). *La rajola catalana*. Brau Edicions. Figueres.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efadós / Ajuntament de Sant Just Desvern.

FRANCO POLO, Nuria María (2019). "Azulejos publicitarios en Extremadura. Referentes de identidad urbana". *Paisajes culturales en la Extremadura meridional. Una visión desde el patrimonio*. Universidad de Extremadura, Servicio de Publicaciones y Ministerio de Ciencia, Innovación y Universidades del Gobierno de España. OBIOLS AUTONELL, Aina (2003). *Un patrimoni que es fa mirar. Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

MULLOR, Helena (1996). "Què passarà amb les Escoles Núria?". *La Vall de Verç*, núm. 183, pp. 4-5.

TELESE COMPTE, Albert; VOIGT MEYER, Ulrike (2009). "La rajola publicitària durant la primera meitat del segle XX". *Butlletí informatiu de ceràmica*, núm. 100, pp. 234-253

TENAS ALIBÉS, Antonino (1947). *Notes històriques del poble i parròquia de Sant Just Desvern*. Barcelona.

VIDAL JANSÀ, Mercè (coord.); MESALLES, Jordi; PIZARRO, Lluís (2002). *Guia del patrimoni arquitectònic de Sant Just Desvern*. Arxiu Històric de Sant Just Desvern. Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Escoles Parroquials Núria](#)

[Salvador Sunet Urgellès](#)

[Salvador Sunet Urgellès. Proyecto Digital Retablo Cerámico](#)

